

Τῆ Ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
το γενεθλίον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτοκοῦ

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' - Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἦχος ᾠδῆς Δι' - Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον (ἐκ γ')

τὸ τέλος:

ζω ην την αι ω νι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε

ος Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι

δου εκ του καρ που της κοι λι ας μδ δς την Παρ θε

ε ε νον εξ ης ο πλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α

δαμ ε τε εχ θη βα σι λευς ε πι του θρο ο νδ ς

μδ και βα σι λευ ει ση με ρον ο ε ε ε χων την βα

σι λει α αν α σα λε ευ τον Η στει ει ρα τι ι ι κτει

την Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης

η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εκ της ρι ζης Ι ι εσ σαι και εξ ο σφυ οστου Δαυ
ιδ η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτε ται ση μερον η
μιν και νε ουρ γει ται η συμ πα σα και θε ουρ γει ει
ει ται Συγ χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη
αι νε ε σα τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων
Ι ω α κειμ ευ φραι νε ται και Α α αν να πα νη γυ ρι
ζει ει κραυ γα ζου ου σα Η στει ει ρα τι ι ι κτει την
Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης η

μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Πολυέλεος σύντομος.

Ψαλλόμενος εἰς πάσας τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μέλος Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καταγραφή Ἀγγέλου Βουδούρη.

Ἦχος Πά φ

Λο ο γο ο ον α γα α θον Α α λ λη η
λθ ς ς ι ι ι ι α ε ξη ρευ ξα το ο

ο ο η κα αρ δι α α μϑ λο ο γο ο ον α

γα α θον Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α

Λ ε ε ε ε γω ε ε γω τα α ερ γα

α μου ου τω ω βα σι ι λει Α αλ λη η

λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Η γλωσ σα α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ κα λα α α μος

γρα μμα τε ε ω ως ο ο ξυ γρα α φϑ Α αλ

λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ω ραι ο ος κα α αλ λει πα ρα τϑ ϑς υι υι

ου ους τω ων α α αν θρω ω ω πων Α αλ λη η

λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ε ξε χυ θη η χα α α ρι ις εν χει ει

λε ε σι ι ι σου Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α

Δ ι α του το ε ευ λο ο γη η σε σε ε ε

ο ο Θε ε ε ος εις τον αι αι ω ω ω

να Α αλ λη η λ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Π ε ρι ζω σαι αι αι αι αι την ρο ομ φαι αι αι

α α α αν σϝ ε πι τω ων μη η ρω ων σου δυ

υ να α τε ε ε Α αλ λη η λ ϝ ϝ

ι ι ι ι α

Τ η ω ραι ο τη τι ι ι ι ι σου και αι

τω ω καλ λει ει σου ου Α αλ λη η λ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι α

Κ αι εν τει ει νε και κα τευ ο δϝ ϝ ϝ

και αι αι βα σι λε ευ ε ε ε ε ε υε ε ε

ε ε ε ε Α αλ λη η λ ϝ ϝ ι ι ι ι

α

Ε νε ε κεν α λη θει α ασ και αι αι πρα

ο ο ο ο τη η η η τος και δι και ο συ υ υ

νη η η η η λη η η η η η η ης Α αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Δ ι α του ου το ε ε χρι ι σε ε ε ε ε

Σε ο Θε ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ος οϝ ϝ

ϝ Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ε λαι αι ον α γαλ λι ι α α α σε ε ε

ε ως πα ρα τϝ ϝς με ε το χϝ ϝς σου ου ου

Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Π α ρε ε στη η βα α σι ι ι λι ι ι ισ

σα εκ δε ξι ω ω ω ω ιω χω ω ω

ω ω ω ων σου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇

α

Π ε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με

ε ε ε ιε χε ε ε ε ε ε νη Αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Α κϝ ϝ σο ο ον θυ υ υ γα τε ερ και

ι ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον το ο ϝ ϝ ϝς

 σϝ Α αλ λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ α
K (K/Π) αι ε πι ι λα α α θϝ τϝ ϝ λα
 ϝ ϝ ϝ ϝ σϝ (M/Π) και αι τϝ ϝ οι οι κϝ τϝ ϝ Πα
 α τρο ο ος σου Α αλ λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ α

T (M/Π) ο προ σω πο ο ον σϝ λι τα α νε ε
 ευ σϝ ϝ ϝ ϝ σιν (M/Π) οι πλϝ ϝ ϝ ϝ σι ι οι τϝ
 ϝ λα α ου ου ου σου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ α

M (M/Π) νη σθη σο ο μαι του ο νο ο μα α τ ο
 ος σϝ ϝ εν πα α ση η γε ε νε α α και
 αι γε νε ε α Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ α

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πᾶρ Νη ϝ

A Νη Πα Νη
 γαλ λι α α σθω ου ρα νος γη ευ φραι νε

ε ε σ θ ω ο του Θε ου ου γ α ρ ου ρ α ν ο ς ε ν γ η ε
 τε ε ε χ θ η η Θε ο ν υ μ φ ο ς α υ τ η ε ξ ε πα γ
 γε λι ι α ς Η σ τει ει ρ α β ρ ε φ ο ς θ η λα α ζ ει τ η ν Μα
 ρι α μ και χ αι αι ρ ει ε πι τ ω το ο κ ω Ι ω
 α κ ει μ Ρ α β δ ο ς λε γ ω ν ε τε χ θ η μ ο ι ε ξ η ς το α αν
 θ ο ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε β λ α σ τ η σ ε ν εκ ρ ι ζ η ς Δ α υ ι δ Ο ν τ ω ς θ α
 αυ μα πα ρ α δ ο ο ξ ο ν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος Βου

Ε κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ε π ο ο ο λ λ α α α
 π ο λ ε ε μ ει μ ε ε πα α α θ η η α λ λ α
 αυ τ ο ς α αν τ ι ι λ α α α β ς ς ς και σω ω ω
 σ ο ν Σ ω ω τ η η η ρ μ ς
Ο ι μ ι σ θ ε ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν αι αι σ χ υ υ ν θ η
 η η τε ε ε ε ε α π ο ο τ ε Κ υ υ ρ ι
 ι ι ς ς ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο

ο ος γαρ ^π πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^{Β8}

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^{Β8}

Α ^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει

^{Δ2} υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δ2}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Β8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^{Β8}

Κ ^χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^{Β8}

Α ^{Β8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

^{Β8} ζει ^{Δ2} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^{Β8}

ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Β8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν ^ε_{7x}

ἢ τὸ σύντομον

Ἦχος ^ε_{7x} Βου ^ε_{7x}

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε_{7x}
(δισ)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ^ε_{7x} (δισ)

Δόξα.

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται ^ε_{7x}

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ^ε_{7x} τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Καὶ νῦν.

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἦχος ᾠδῆ Βου

Μνησθη σομαι του ονομα το ος σου
εν παση γε νεα και γε νεα

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Μνησθη σομαι του ονομα το ος σου
εν παση γε νεα και γε νεα

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 10)

Του ονομα το ος σα μνησθη η η η
σομαι εν παααση γε νεα και γε νεα α
α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Παασα πνοη αι νε σα τω τον Κυριον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον

αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νασ των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Και τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη

η μα α α α μσ

Η παγ κο σμι ος χα α ρα εκ των δι και

ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν εξ

Ι ω α κει μ τε και Α αν νης η πα νυ μνη τος Πα

αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην α

γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ χος
 γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α
 λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται αυ τηςταις ι κε σι αις Χρι στε ο
 Θε ε ος τω κο σμωτην ει ρη νην κα α α τα πε εμ
 ψον και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
 ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' (δ'), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χρι στω τω Θε ω
 τω δι ε λον τι θα λασσαν και ο δη γη σαν τι ι τον
 λα ον ον α νη κε δου λει ας Αι γυ πτι ων ο ο
 τι δε δο ξασται
 περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με
νοι την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα σα
αν εις βρο των σω τη ρι αν α ει παρ θε νον Κο
ρην υ υμνοιστι μη σωμεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χ αι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρι στου του Θε ου
η της αρ χαι ας προ ξε νος μα κα ρι ο τη το ος των
αν θρωπων τω γε νει σε παν τες ε πα ξι ως υ υ
μνοισδο ξα ζομεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Η της ζω ης τι κτε ται ση η με ε ρον γε φυ
ρα δι ης βρο τοι α να κλησιν της κα τα πτω σε ω ως
της εις Α δου ευ ρον τες Χρι στον τον ζω ο δο την
υ υμνοισδο ξα ζουσιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὦδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Τω συν τρι ψαν τι πο λε ε ε μους εν βρα χι ο
νι αυτου και δι α βι βα σαν τι τον Ι στρα ηλ εν
Ε ρυ θρα θα λασ ση α σω μεν αυ τω ως λυ τρω
τη η μων Θε ω ο τι δε δο ξα ασται

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χο ρευ ε τω πα σα κτι ι ι σις ευ φραι νε σθω
και Δανιδ ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερμα
τος αυ του προ ηλ θε ρα βδος αν θος φε ρου σα τον Κυ
ρι ον και λυ τρω τη η ην του παν τος

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Η Α γι α των Α γι ι ι ων εν α γι
ω ι ε ρω βρε φος α να τι θε ται α να τρα φη
ναι εκ χει ρος Α γγε λω παν τες ον πι στως συ νε ορ τα
σω μεν εν τη γε ννη η η σει αυ της

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Στει ρα α γο νος η Α α αν να ^ελλ ^γκ α τεκ

νοςθε ω ^νδλ η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ

νης Παρ θε νσ μη τηρ ^Δδλ ο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη

σε Κτι σηςεν δσ σ λσ μορ φη ^ελλ ^νδλ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Σε την α σπι λον α μνα α α δα ^ελλ ^γκ την το ε ρι

ον Χριστω ^νδλ μο νην εκ κοι λι ας σσ προ σα γα γσ σαν

την η μων σ σι αν ^Δδλ παντες εκ της Αν νης τι κτο με νην

σε υμ νοις γε ραι ρσ ο μεν ^νδλ

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^νδλ

Τρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω ^ελλ ^γκ τρι α α

γι α υ μνω ^νδλ τρι α συ να ι δι α εν ου σι

ο τη τι μι α κη ρυτ τω ^Δδλ εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και

Πνευ μα τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος ^ελλ ^νδλ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων Α μην ^ν_{δλ}

Τ ις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον ^β_λ ο ουκ ε σπει

ρε πατηρ ^ν_{δλ} γα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται

παρ θε νος Μη τηρ ^Α_{δλ} Ον τως υ περ εν νοιαν αμ φο τε ρα

θε ο γεν νη η η τορ α γνη ^β_λ ^ν_{δλ}

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος Πα. ρ

Σ τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω

νε κρω σαστην α α μαρ τι αν ^π_λ και τον φο βον σου εμ φυ

τευ σον εις τας καρ δι ι ας η μω νων των υ υ μνου ντων σε ^π_λ

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας ^π_λ

Α μεμ πτω στω θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των

ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν ^π_λ οι θε ο φρονες γεν νη

το ρες της τον Κτιστην τε κουσης και θε ον ημων ^π_λ

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας ^π_λ

Ο πασι την ζωην ην παγααζων Κυριος εκστειρας

προηγαγετηην Παρθενον ην εισδυναικατηξιω

σεμετατο κονφυλαξασαδιαφθορον

Υπεραγια Θεοτοοκεσωσονημας

Της Αννης τον καρπον Μαριιανσημεροντην βο

τρυν κυησασαν ζωηφορον ως Θεοτοκονα

νυμνησωμενπροστασιαντεπαντωνκαιβοηθειαν

Κανών ἕτερος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Εστερωθη η καρδιια μου εν

Κυριιω υψωθη κερας μου εν Θεω μου

επλατυνη επεχθρουσ μου το στομα μου ευφραν

θη ενσωτηριωωσου

Υπεραγια Θεοτοοκεσωσονημας

Ευλογημενη η κοιλιια σου σωφρων

Αανακαρπονγαρηνηθησεπαρθενιαστην α

σπορως τον τρο φε ε αντης κτι σε ως τε κουσαν και λυ τρω

τη η ην Ι η σουν ^ε ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Σ ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι

σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν ^{δλ} την εκ ρι

ζης Ι εσ σαι αι ρα β δον α χραν τον το αν θος Χρι σον βλα

στη σα α σαν ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Σ ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το

ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σθ ^{δλ} την εξ Αν

νης με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παντας ευ φραι νει ση

με ε ρον ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α

γι ι ων Παρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε ^{δλ} α νω

τε ρα α νε δει ει χθης της κτι σε ως τον Κτι σην σα ρκι κυ

η σα α σα ^ν_{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^ν_{δλ}

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρχε τη ου σι

ι α υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου ^ν_{δλ} και το

Πνευμα συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α

φυ υ υ σει Θε ον ^ε_{γλ} ^ν_{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων Α μην ^ν_{δλ}

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζω ον των αν

θρω ωπων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε ^ν_{δλ} α νε

δει χθησ θη σαυ ρο ος της ζω ης η μων και πυ λη του α προ

σι του φω το ο ο ος ^ν_{δλ}

*Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...*

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

* * *

Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

H^{Πα} Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κος α λη
Πα θως ως νε φε λη του ου φω τος ση με ρον ε λαμψεν η
Δ μιν και εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων
Δι Ουκ ε τι ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ
Δ α των δε σμων η λευ θε ε ρω ω ται και δι α του
Πα το κρα ζο μεν βο ω ω ντες εν παρ ρη σι α α τη μο νη Α
Π γνη Χα ρα αν μη νυ υ υ ει η γε εν νη σι ι
Πα ι σου πα ση τη οι κου με ε ε νη η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἦ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στείρωσεως καὶ

ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,

Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,

Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμὸς εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,

Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,

Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ραψοδ΄ (1774) ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνῃ ὤφθη κλίμαξ,

Δι' ἧς ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργία Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,

Ἄγιων ισότιμος ἐνδίκως ὤφθης.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Πσκῶφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρώην,

Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλάβ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλῃ

Ἡ Γεννεσίου Μονὴν ὧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,

Ἐκεῖσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεὺς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἰερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἰερεὶ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστὴν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἱατρὸν ἐπεζήτη.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὠραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρι τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμμάτιον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὅξυς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαυρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκειμένον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαρρήσιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέφκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὶς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στήθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγῶγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ

Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἡρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμέ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι κάγώ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτήσιν ὀρνέου τῆ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὗται τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἀγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἧ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδῆρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπέ πορευθεῖς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς,

ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πραεῖα ἔλεξε τῇ φωνῇ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δύναμι ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πωρ ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σώζων σώζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποίησαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπέ πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῶρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστήσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλβ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ αβδος εις τυυπον τριμυστηριου παρα
 λαμβανεται τωβλασταγαρ προκρινειει τον
 ιερεεα τηστειρευουσηδε πρωην εκ
 κλησιανν εξηνηθη σε ξυλον Σταυρου εις κρα
 τος και στερωωμα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ισακη ηκοα Κυριε της οικονο
 μιιας στωμστηριον κατενοησατα
 εργασ και εδοξα σαστην θεοτητα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
 τααθηχρισος οβασιλευς και Κυριος
 διουπεπτωκεν οξυλωαπατηησας το
 ενσοι δελεασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαο
 κιωπαρεχοοντι τηνειρηνην ταις ψυχαις η
 ημων

ὠδὴ 5'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ υ τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αντος

ὠδὴ 6'

E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
 βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυ σφ η
 μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας υκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυ ρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ πε ρ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ

λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθμοι δη μι ξο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος Πα

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε
ξα α να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη
σαν τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως

σωω μα τωσα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο

το κε με γα λυ νο μεν (Δις)

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο

το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θουσιν ε θνε σι χα

ρι ζε ται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις

ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε

η ην ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Την της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν

α α πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ

θωσιν την του γε ενου στης προς Θε ον αι τι αν οι οι

κει ω σε ως την προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο

το κε με γα λυ νο μεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

ᾠδὴ Νη ρ

Α λ λ ο τ ρ ι ι ο ν τ ω ν μ η τ ε ε ρ ω ν η π α ρ θ ε ν ι α
και ξ ε ν ο ν τ α ι ς π α ρ θ ε ε ν ο ι ς η π α ι δ ο π ο ι ι ι α
ε π ι σ ο ι θ ε ο τ ο ο κ ε α μ φ ο τ ε ρ α ω κ ο ν ο
μ η η θ η Δ ι ο σ ε π α σ α ι α ι φ υ λ α ι τ η η ς γ η ς α π α υ σ τ ω ς
μ α κ α ρ ι ζ ο ο μ ε ν

Υ π ε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς

Ε π α ξ ι ι ο ν θ ε ο μ η η τ ο ρ τ η ς ς η ς α γ ν ε ι α ς
τ ο ν τ ο κ ο ν ε κ λ η ρ ω ω σ ω δ ι ε π α γ γ ε λ ι ι α ς
τ η π ο τ ε γ α ρ α κ α α ρ π ω θ ε ο β λ α σ τ ο ς κ α ρ π ο ς
ε δ ο ο θ η ς Δ ι ο σ ε π α σ α ι α ι φ υ λ α ι τ η η ς γ η ς α
π α υ σ τ ω ς μ α κ α ρ ι ζ ο ο μ ε ν

Υ π ε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς

Π ε π λ η ρ ω ω τ α ι τ ο υ β ο ω ω ν τ ο ς η π ρ ο φ η τ ε ι α
φ η σ ι γ α ρ Α ν α σ τ η η σ ω σ κ η ν η ν τ η ν π ε π τ ω κ υ ι υ ι α ν

του ι ε ρου Δαυιδ εν σοι Α χραντε προ τυ πω θει
εισαν δι ης ο συμπαστων αν θρωπων χουσεις σω μα α
νε πλα α α σθη Θε ω

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Τα σπαργα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε ο το κε

δο ξα ζο μεν τον δο ον τα καρ πον τη πρωην στει ει ρα

και α νοι ξαν τα μη η τραντην α γονον εκ πα ρα

δο ο ξου ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ων

παντε ξου σι ι ος

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Εβλαστη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον

εκ μη τρας παρελ πι ι δα και εξ ε πα γγε λι ι

ας παρ θε νο φυ τον α αν θος θε ο βλα στον α

γνει ας κα αλλος δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν

ως ρι ζαν της ζω ης η ημων

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^v_{δλ}

A λλοτρι ι ον τοις α νο ομοις ε στι δο ξα ζειν

^Δ_{δλ} την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε ^v_{δλ}

και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγκρα

το ρι ι αν ^Δ_{δλ} δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω

νευ μα τι τς κρα α α τς αυ της ^β_{γλ} ^v_{δλ}

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων Α μην ^v_{δλ}

E χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ

^Δ_{δλ} τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α ^v_{δλ}

ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω

θρο ο νοι ^Δ_{δλ} αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι

τας ψυ χας η ημων ^v_{δλ}

Και ἡ Καταβασία.
ὠδὴ θ΄

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος ^v_{δλ}

α γε ωρ γη τω σ βα στη σα σα Χρι στον ^Δ_{δλ} υφ ου

 το τϷ αυ ρϷ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τϷ Ϸρ γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψϷ με ε νϷ προ σκυ

 νϷ Ϸν τεϷ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O

 δι α βρω σε ω ως τϷ ξυ υ υ λϷ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α Ϸ αυ ρϷ κα

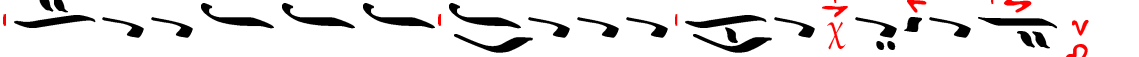
 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νϷ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

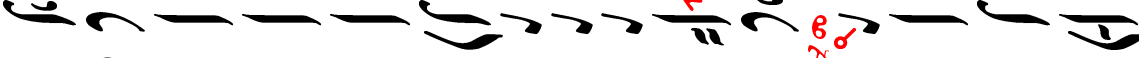
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϸ

A

 γα λλον ται αι τα πε ε ρα τα της οι κου με

 ε νης ση η με ρον εν τη γεν νη σει ει σου Κο ο ο

 ρη Θε ο κυ η το ρη Μα ρι ι α και α πει ρο

 γα α με νυ υμ φη εν η και τω ων φυ σα αν των σε

το λυπηροον διεε λυσας της ατε κνι
ιας ο ονειδος και της Προμητο ορος Εευας την
εντω τι κτειενκατα αρα αν

Ἔτερον ὄμοιον.

A δαμ ανα ακαι νι ισθη τι και Ευα με
εγαλυυνθη τι Προφηται συν Ααποστο ο ο
λοις χορευσα τε και αι Δικαι αι οισ κοινη χαρα
εντω κοοσμων Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων
εκ των Δικαι αι ων ση η μερον Ιωακειμ
και της Ααννης γενναται η Θεεοτοο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Πασα πνοη αινεσα ατω τον Κυυυ
ριιιον αινειτε τον Κυριον εκτωω
ων ουρα ανων αινειτε ααυτο οον εντοι οισ
υψιιιστοις Σοι πρεεπει υυμνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη

αι νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρο το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να ται ω νος προ οσταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ συται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι αβυσσοι

Πυρ χαλαζαχιων κρυσταλλος πνευμα και

γιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου

Τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρπο

φο ο ορα και πασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη ερπετα

και πετεινα πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχον

τες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι πρεσβυτεροι μετα

νεωτερων αινεσασαν το ονομα

Κυριου οτι υψωθη το ονομα αυ

του

Ηεξομολογησιν αυτη επι γης και ου

ραν και υψωσει κερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις οσι οις αυτου τοις υιοις

Ἰσραηλ λαω ἐγγιζοντι αυτω ω

Ασατετω Κυριω ασμα και νον η αι

νεσις αυτου εν εκκλησιια οσιων

Ευφρανθητω Ἰσραη η ηλεπιτω ποιησαν

τι αυτον και οι υιοι σιων αγαλλιασθω

σαν επιτω βασιλει αυτων

Αι νεσατωσαν το ονομα αυτου ου εν

χορω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψαλατω

σαν αυτω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτου

και υψωωσει πρως εν σωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλι

ασονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεισθε ου εν τω λαω ρυγγι αυτων

και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ε

λεγ μὲς εν τοις λα οἰς

Του δη ησαι τς βασι λεις αυ των εν πε δαις και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπ τον δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οἰς αυ τς 8

Αι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οἰς αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ τς

Προσόμοια ἀργά.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α

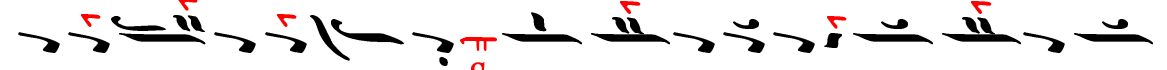

αυ του

Ωτς πα ρα δο ο ξς θαυ μα α τος η πη

γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει

ρα ας τι ι ι κτε ε ε ται αι η χα α α

ρις κα αρ πο γο ο νει ει ν λα α μπ ρως α α πα α αρ

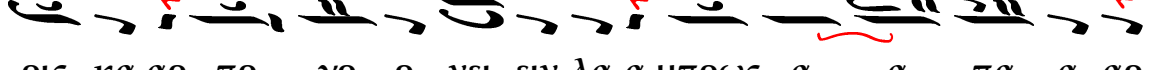

 χε ε ε ται αι π 9 ευ φραι αι ν8 Ι ι ω α α κειμ Δ 2 της

 Θε ε ο το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε νο

 ο ο με ε ε νο ος π 9 ουκ ε ε σιν α α λλος ω ως συ

 Δ 2 των γη η γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων θε ε

 ο ο ο λη η πτε ε π 9 η γαρ θε ο δο χο ος Κο

 ο ο ο ο ο ρη η η η τ8 8 Θε ε ου ου το ο

 σκη η η νω ω ω μα α π 9 το πα να α γι ο

 ον ο ο ο ρος Δ 2 δια σου η μιν δε ε δω ω ω

 ω ω ρη η η η ται π 9

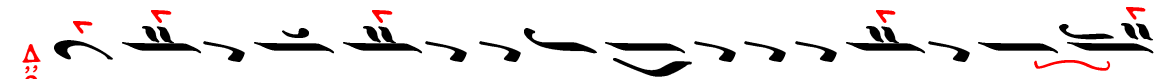

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·

 αι νει τε αυ Δ 2 χ

 τον εν ψαλ τη ρι ι ι ω και κι θα α α ρα Δ 2

Ω τ8 πα ρα δο ο ξ8 θαν μα α τος η πη

 γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει

 ρα ας τι ι ι κτε ε ε ται αι π 9 η χα α α

 ρις καρ πο γο ο νει ει ν λα α μπρωσ α α πα α αρ

 χε ε ε ται αι ^π₉ ευ φραι αι νϛ Ι ι ω α α κειμ ^Δ₂ της

 Θε ε ο το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε νο

 ο ο με ε ε νο ος ^π₉ ουκ ε ε σιν α α λλος ω ως συ

^Δ₂ των γη η γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων θε ε

 ο ο ο λη η πτε ε ^π₉ η γαρ θε ο δο χο ος Κο

 ο ο ο ο ο ρη η η η τϛ ϛ Θε ε ου ου το ο

 σκη η η νω ω ω μα α ^π₉ το πα να α γι ο

 ον ο ο ο ρος ^Δ₂ δι α σου η μιν δε ε δω ω ω

 ω ω ρη η η η ται ^π₉

Στίχ. γ΄. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· ^Δ₂ αινείτε αὐτὸν ^Δ₂

 εν χορδαις και αι ορ γα α α νω ^Δ₂

Ω τϛ πα ρα δο ο ξϛ θαν μα α τος ο εκ

 στει ει ει ρα ας κα αρ πος α α α να α λα αμ

 ψα ας νε ε ευ μα α α τι ι ^π₉ του πα α αν

 των δη η μι ϛ ϛ ρ γϛ ϛ και αι παν το ο κρα α α το

ο ο ρο ος ^π₉ ευ το ο νωσ τη ην κο σμι ι κην ^Δ₂ των α
 α γα θω ων δι α λε ε ε ε λυ κε ε σται
 ει ει ρω ω ω σι ιν ^π₉ Μη τε ε ρε σσυ ν τη Μη η τρι
^Δ₂ της Θε ε ο το ο κς χο ρε ε ε ευ σα α τε ε
 κρα α α ζς ς σαι αι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη η χαι
 αι αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε τα α σου ου ο ο
 Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ^π₉ ο πα ρε ε χων τω
 ω κο ο ο σμω ^Δ₂ δι α σς το με γα α ε ε ε
 ε ε λε ε ε ε ος ^π₉

Στίχ. 8. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ₂ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ₂ ^χ πα σα πνο η αι νε σα α

τω ω τον Κυ ρι ι ον ^Δ₂

^Σ τη λη σω φρο συ υ νης εμ ψυ υ χος και λαμ προ

ο ον δο ο χει ον α α α πο ο στι ιλ βο ον

χα α α ρι ι ι τι ι ^π₉ η Α α αν να η η

ευ κλε ε η ης φα α νει σα α τε ε ε το ο ο
 κε ε την προ ο βο λο ον α λη η θως της πα αρ
 θε νι ι ας το θει ει ει ον α α πα α αν
 θι ι ι σμα α την πα ασαισπααρ θε νι ι καις και
 πα αρ θε νι ι ας πο θυ υ υ υ σαι αις το ο χα
 α α ρι ι σμα α το της παρ θε νι α ας κα α
 α α α αλ λο ο ο ος ε εμ φα α νω ως βρα α
 βε ε ευ ου ου ου σα αν και πα ρε ε χθ σα
 αν πα α α σι τοιςπι ςοις το με γα α ε ε ε
 ε ε λε ε ε ε ος

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. α'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α

κειμ^Δ της Θεο το κουγεν νη η τωρ γε νο μενος^π ουκ
 ε στιναλλος ως συ^Δ των γη γε νων γεννη το ο ρωνθε
 ο ληπτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα^π το πα να γι ον ο ο ρος^Δ δι α
 σου η μιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^Δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος^Δ η πη γη η της
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται^π η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται^π Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ^Δ της Θεο το κουγεν νη η τωρ γε νο μενος^π ουκ
 ε στιναλλος ως συ^Δ των γη γε νων γεννη το ο ρωνθε
 ο ληπτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα^π το πα να γι ον ο ο ρος^Δ δι α
 σου η μιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

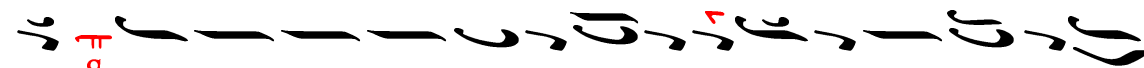

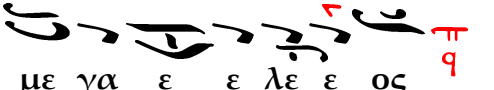
Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμψας νευ μα τι του παν των Δη μι ουρ γου
και παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην
των α γα θων δια λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες
συντη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου
σαι Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ
ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δια σου το
με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

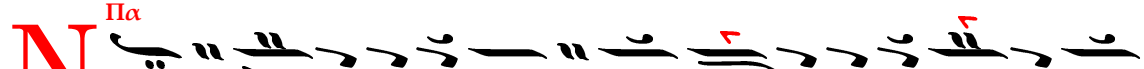

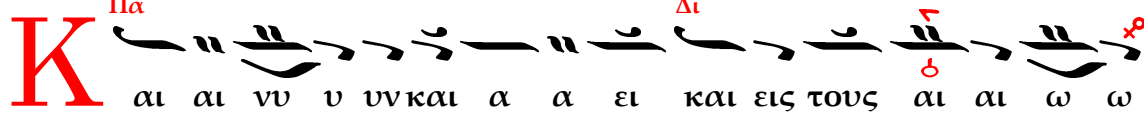

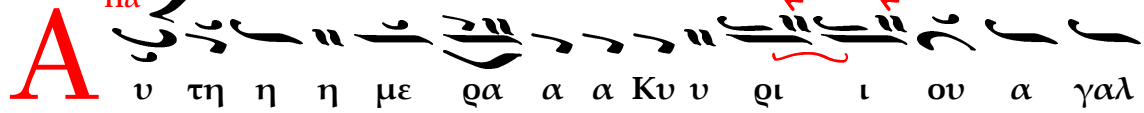
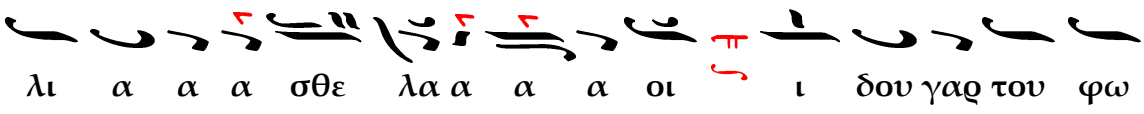
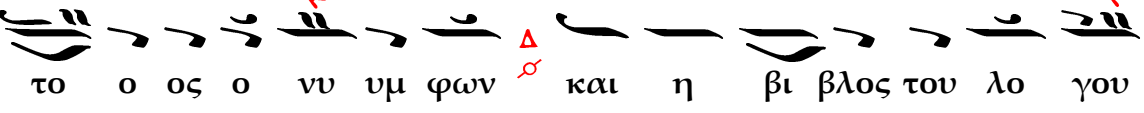
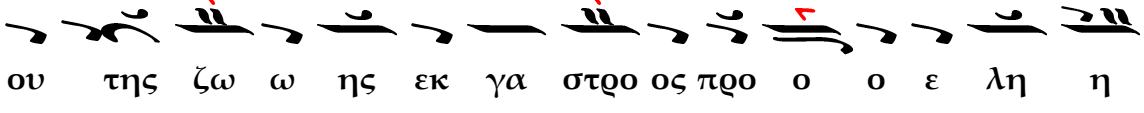
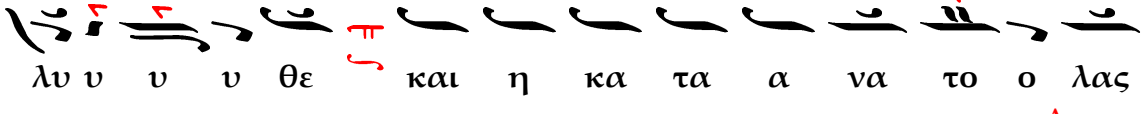
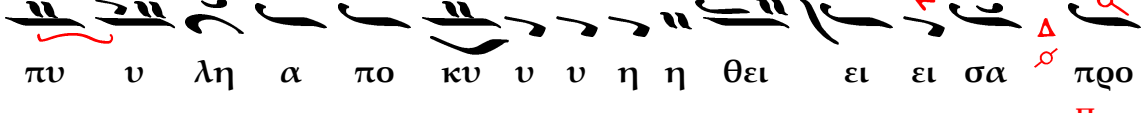

Δ
δ

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος και λαμ προν δο χει ει
ον α πο στιλ βον χα ρι τι η Αν να η ευ κλε ης φα νει
σα τε ε το ο κε την προ βο λον α λη θως της
παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα την πασαις παρ
θε νι καις και παρ θε νι ας πο θου ουσαις το χα ρι

 σμα^π το της παρ θε νι ασ κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ

 ου σαν^π και πα ρε χου σαν πα α σι^Δ τοις πι στοις το

 με γα ε ε λε ε ος^π

Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά

N^{Πα} ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

 και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι^π

K^{Πα} αι αι νυ υ νυ και α α ει και εις τους αι αι ω ω^{Δι}

 ω νά στων αι ω ω νων α α α μην^{Πα}

A^{Πα} υ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ου α γα λ

 λι α α α σθε λα α α α οι^π ι δου γαρ του φω

 το ο ος ο νυ υ μ φων^Δ και η βι βλος του λο γου

 ου της ζω ω ης εκ γα στρο ος προ ο ο ε λη η

 λυ υ υ υ θε^π και η κα τα α να το ο λας

 πυ υ λη α πο κυ υ υ η η θει ει ει σα^{Δι} προ

 σμε νει ει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον^Δ του Ι^{Πα}

ε ε ρε ε ως του ου με γα α α α λου μο ο νη
και αι μο ο ο νον ει σα γου ου σα α Χρι ι στον εις
την οι οι οικου ου με ε νην προς σω τη ρι ι αν
τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρωντην α μα τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι τὸ Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π^{Πα} α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υματι

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

Α^{Πα} γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἄσματικόν. ^Π ^χ

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος ^{Δι} - ^Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω
 ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ρχ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον Δ ρ

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον Δ ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ρχ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι - Θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβιδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶϊ. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαις τῆς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σωσον η μα ας Ὡς ε ε Θεοῦ ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σωσον η μα ας Ὡς ε ε Θεοῦ ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σωσον η μα ας Ὡς ε ε Θεοῦ ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων ^ε και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σασ τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον ^ε ^Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων ^ε και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σασ τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον ^ε ^Δ

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Είσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου
 καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμυ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τϷ θα να
 τϷ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
 γε ννη η σει σϷ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σϷ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ.

Α Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

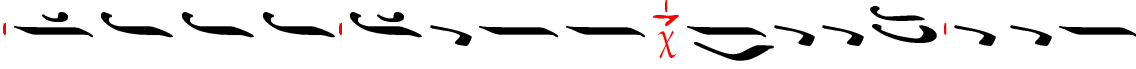

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

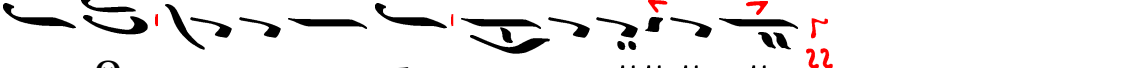
Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Ο τ ι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν
τ η σ δ ο λ η σ α υ τ ε ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α
ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν
κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι
τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Ο τ ι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ ε ι α ο δ υ

 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το

 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

 βς με ε νοις αυ τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον

 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι

 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

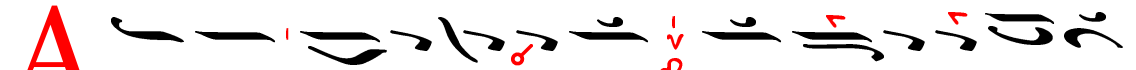

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν
 μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγάπησεν τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι
 ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου
 δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο
 αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν
 γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ
 πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς
 δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λς ς ἰ ἰ α A α α α α λλη

 λς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λς ς ς

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ

ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ

ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευσ τⲥ κα αλ λⲥ ⲥ

ⲥⲥ ⲥⲥ

Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ α α α α λλη

λⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ

Το προ σω πον σⲥ λι τα νευ σⲥ σιν οι πλⲥ

ⲥ σι οι τⲥ ⲥ ⲥ ⲥ λα α α α ⲥ

Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ α α α α λλη

λⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ἄ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲥ

ⲥ ⲥ ⲥ ⲥ ⲓ ⲓ Ἀ λλη λⲥ ⲥ ⲓ ⲓ ἄ α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε

ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α
 α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι
 ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ηα α α

α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^ν

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη .

Ἦχος ^π Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν Κυ ρ ι ος ςε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϛ

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ

και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ

και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σθ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις ²²

Α α α μη η η η ην ²²

ἢ ἄλλως

Α α α μη η η η ην ²²

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϛ ϛ μεν σε ε ευ λο γϛ ϛ ϛ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϛ ϛ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σϛ ϛ ϛ ϛ

ϛ ο Θε ε ο ο ο ϛ η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος πλὴν Νη ρ

A λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε

ε νο ον ται ϛ Παρ θε νοι οι οι ϛ η παι αι δο ποι

οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε ε ο

το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο

ο μη η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι

αι φυ λαι αι της γη η ϛ α πα αυ ϛ ω ϛ με γα

λυ νο με ε ε εν

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἄρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

A ^{Νη} λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ον ^{Πα} των
μη τε ε ε ε ρω ω ω ων η η η παρ ^Μ ^{Νη}
θε ε νι ι ι ι α ^{Δι} και ξε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε νο ον ^{Πα} ταις παρ θε ε ε ε νοις η
η παι αι αι δο ο ποι οι ι ι ι ι α ^{Νη} ε πι
ι σοι οι θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο κε ε ε ^{Δι} α αμ φο ο ο ο ο τε ε
ε ρα α α α α ^{Νη} ω ω ω κο ο ο ο νο
μη η η η η η η θη ^{Γα} δι ο ο ο ο σε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
πα α α σαι αι αι αι φυ υ λαι αι αι τη
η η ης γης ^{Δι} α πα α α α αυ στως ^{Πα} με
ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ^{Νη} ^Χ
^Μ με ε ε ε ε εν ^{Νη}

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

Ι.Α.

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι
 ου ου ου ου ου ου ου ου ^{Δι} ε πι κα λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε
 πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι ^{Δι} α
 λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε ^{Ζ'}
 ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα
 ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ^{Δι} Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α
 α α α α α α α α α ^{Δι}

Κοινωνικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλδ Νη ς

Π ^{Δι} ο τη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η Δι
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η πο τη η ρι ι ο ο ω ο ο ο
ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ι
ι
ι
ι
ι
ι
η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η χη η η η η η η η η η η η η η
η η χη η η η η η η η η η η ψο ο ο ο ο
ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι και το Ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι κυ ρι ι ι ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ε πι

κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε πι ι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε ε ε σο ο ο ο ο

ο ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι Α λιε ε ε

λιε ρα ρα α λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α

^{Nη}
 λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε
 λιε ρα α λιε ρα α ρα α λιε ^{χ Δι} Αλ λη λϝ ϝ ι ι ι
^{Nη}
 ι α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α ^{υ ρ}

Κοινωνικόν, σύντομον. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Π ^{Nη}
 ο τη η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι πο τη
 ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον ^{υ ρ} σω τη ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ου λη η η η η η η η η
 η η η ^{ε χ} λη η ψο μαι αι ^{ε χ} και αι το Ο ο
 ο ο ο ο νο ο και αι το Ο ο νο ο ο μα
^{Δι} ^{υ ρ} Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
^{Δι} ^{υ ρ} ϝ ^{Δι} ε πι ι κα α α λε ε ε ε ε ε ε ε ^{Nη}
^{υ ρ} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 σο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι λαι

αι αι αι αι ^v α Α α α λ λη η η η η λδ ι
 α λ λη λδ ι ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α ^v α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νδ ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σδ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σδ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σδ
 Α λλη λδ ι α Α λλη λδ ι α Α λλη

λα ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως

τϵ αι ω ω νο ο ος